

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ**

ПІДГОТОВКА СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА НА ЗАСАДАХ ПАРТНЕРСТВА

**МАТЕРІАЛИ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
24 ЛИСТОПАДА 2015 РОКУ**

ХАРКІВ – 2015

знаходиться у постійній взаємодії з суспільством, людина – це модель тих міжособистісних відношень, які найбільш часто повторюються в її житті. Він довів, що у спілкуванні з різними людьми, суб'єкт відіграє різні ролі, його особистість являє собою свого роду об'єднання різноманітних ролей, які вона постійно на себе приміряє, при чому мовлення має найважливіше значення.

Зважаючи на те, що компетентність включає в себе не тільки здібності, а й внутрішню мотивацію, особистісні цінності, інтелект та вмотивовану здатність діяти на високому рівні, які можна використати і для характеристики компонентів рольової структури (моделей поведінки), ми акцентуємо увагу на рольовій структурі особистості як визначальному чиннику фахової компетентності практичного психолога.

Отже, рольова структура особистості – це не тільки рольовий набір, рольовий список або репертуар, що складається із соціальних ролей, це специфічне цілісне утворення, що об'єднує різноманітні групи ролей (соціальні, психологічні, професійні, особистісні тощо) відповідно до рольової позиції, статусу та рольової компетентності практичного психолога.

ПОДБЕРЕЗСЬКИЙ М.К.

РОЛЬ ПРАВОВОГО ВИХОВАННЯ МАЙБУТНЬОГО СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

Правове виховання – це процес формування свідомості й поведінки особи на основі спільності прав і обов'язків, що ґрунтується на законах, прийнятих суспільством. Увесь комплекс правової вихованості студента пов'язується із засвоєнням ним системи правових знань і виробленням адекватної поведінки та проявами правової активності, спрямованої на попередження протиправних і злочинних дій з боку інших осіб.

Науковцями визнано, що для успішного здійснення будь-якої професійної діяльності необхідним є опанування і правовою культурою, до якої належать: знання основних законів держави й міжнародних правових норм, сформованість відповідного світогляду й переконань, дотримання правової поведінки на рівні стосунків, висловлювань, відносин у сім'ї, у службових, громадських умовах. Оскільки будь-яка професійна діяльність є одним із способів особистісної самореалізації, рівень і характер самореалізації залежить не тільки від загальнопрофесійної освіченості, а й від того, яку правову оцінку спеціаліст здатний дати процесу й результату своєї праці.

Спостереження й аналіз даних досвіду засвідчили загальнопедагогічний характер правового виховання, оскільки права і обов'язки людини є заданими суспільством, тобто об'єктивно створеними й існуючими по відношенню до людини, і обов'язковими для виконання кожним громадянином. Проведені дослідження також розкрили залежність ефективності формування окремих складників розвитку особистості від рівня його правової культури.

Правознавство, як окрема наука, зі своїм науковим апаратом, інтегрується з багатьма іншими науками, які вивчають людину, її здоров'я, мислення,

почуття, сприйняття, стосунки з оточуючими і державою тощо. Вона стосується кожної людини, від народження й до останнього подиху, що й підтверджує необхідність залучення до правової освіти кожної особи.

Серед багатьох ознак правового виховання на особливу увагу заслуговує та, яка вказує на цивілізовані відносини і є передумовою формування особистісної культури. З наймолодшого віку педагогічні працівники методом сугестії формують у дитині чітке, інтуїтивне сприйняття ситуативних обставин, щоб дитині було ясно й зрозуміло, як чинити в кожній життєвій ситуації. З цією метою в неї виробляється здатність чинити гармонійно й відповідно: якщо хочеш, якщо можеш, якщо мусиш. Таким чином, питання правового виховання дітей і молоді є завданням загальнопедагогічним, бо має на меті забезпечити кожного вихованця знаннями про свої права й обов'язки (природні і соціальні, моральні й юридичні). Правове виховання передбачає також формування і самовиховання адекватної поведінки і відповідного ставлення до чинного законодавства.

Правове виховання, озброюючи студентів знаннями прав і обов'язків громадян своєї країни, дозволяє формувати переконання, спонукає до дотримання певних норм дисципліни й поведінки, зміцнення установки на виконання писаних і неписаних вимог, зміцнює особу в її бажанні до свободи, певної застрахованості від будь-яких несподіванок. А тому зміст, форми, методи організації правового виховання природним шляхом можуть і повинні розв'язуватися у навчально-виховному процесі.

Правове виховання майбутнього соціального педагога на сучасному етапі залишається актуальною проблемою, зумовленою соціально-економічними, політичними проблемами українського суспільства, що вимагає пошуку нових форм, методів його реалізації на етапі професійної підготовки майбутнього представника відносно нової важливої для суспільства професії, на якого покладається виконання профілактичної функції щодо запобігання у дитячому і молодіжному середовищі проявів делінквентної поведінки, терапевтична і реабілітаційна функція стосовно тих випадків, що вже мали місце у молодіжному середовищі.

ПРОКОПЕНКО А.І., ОЛІЙНИК Т.О.

ВІДКРИТІ ОСВІТНІ РЕСУРСИ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ

Сучасні виклики освіти вимагають пильної уваги до проблем конструювання середовища нового покоління, яке характеризується підвищенням рівня інтелектуалізації засобів, їх доцільного і раціонального інтегрування, забезпеченням гнучкості та адаптивності комп'ютерно-орієнтованих систем навчального призначення відповідно до індивідуальних потреб користувачів. Це визначає екосистему персоналізованої освіти (ЕПО), технологічного і психолого-педагогічного супроводу навчання/дослідження, серед сучасних засобів якої особливу увагу ми приділяємо відкритим освітнім